

WYROK
z dnia 11 grudnia 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Packo

Protokolant: Natalia Dominiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 r., w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 26 listopada 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia

IMPEL PROVIDER SECURITY PARTNER Sp. z o.o. Sp. k., IMPEL SECURITY POLSKA Sp. z o.o., IMPEL Monitoring Sp. z o.o. Sp. k. ul. Ślężna 118, 53-111 Wrocław

w postępowaniu prowadzonym przez

Jednostkę Wojskową 4213, ul. Obornicka 100/102, 50-984 Wrocław

przy udziale wykonawcy **STEKOP S.A. ul. Mołdawska 9, 02-127 Warszawa** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1. oddala odwołanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IMPEL PROVIDER SECURITY PARTNER Sp. z o.o. Sp. k., IMPEL SECURITY POLSKA Sp. z o.o., IMPEL Monitoring Sp. z o.o. Sp. k. i:**
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IMPEL**

PROVIDER SECURITY PARTNER Sp. z o.o. Sp. k., IMPEL SECURITY POLSKA Sp. z o.o., IMPEL Monitoring Sp. z o.o. Sp. k. tytułem wpisu od odwołania,

- 2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IMPEL PROVIDER SECURITY PARTNER Sp. z o.o. Sp. k., IMPEL SECURITY POLSKA Sp. z o.o., IMPEL Monitoring Sp. z o.o. Sp. k. na rzecz Jednostki Wojskowej 4213 kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 907 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Jednostka Wojskowa 4213 we Wrocławiu prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na „świadczenie usługi w zakresie ochrony fizycznej osób i mienia” na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), w trybie negocjacji bez ogłoszenia.

Wartość zamówienia jest większa niż kwoty określone na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Odwołujący – wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia IMPEL PROVIDER SECURITY PARTNER Sp. z o.o. Sp. k., IMPEL SECURITY POLSKA Sp. z o.o., IMPEL Monitoring Sp. z o.o. Sp. k. wniósł odwołanie w zakresie zadania nr 5 zarzucając zamawiającemu naruszenie ustawy Prawo zamówień publicznych w zakresie:

1. art. 7 ust. 1 i 3 poprzez naruszenie zasady zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców,
2. art. 89 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 87 ust. 2 pkt 1 i 3 poprzez wadliwe odrzucenie oferty odwołującego oraz zaniechanie poprawienia omyłki w tej ofercie,
3. art. 91 ust. 1 i 2 poprzez zaniechanie oceny oferty odwołującego w kryterium „czas dojazdu grupy interwencyjnej” oraz poprzez wadliwy wybór oferty najkorzystniejszej w zadaniu nr 5,
4. art. 92 ust. 1 pkt 2 poprzez zaniechanie wskazania uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego.

Odwołujący wniósł o:

1. uchylenie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w zadaniu nr 5,
2. nakazanie zamawiającemu uchylenia czynności odrzucenia oferty odwołującego oraz nakazanie poprawienia omyłki w ofercie,
3. nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert w zadaniu nr 5 z uwzględnieniem oferty odwołującego oraz wyboru oferty najkorzystniejszej spośród ofert ważnych.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że nie może zgodzić się z decyzją zamawiającego w odniesieniu do zadania nr 5.

W opisie przedmiotu zamówienia dla zadania nr 5 wykonawca zobowiązuje się do zapewnienia dojazdu grupy interwencyjnej w czasie do 30 min. Zamawiający zatem narzucił konkretny obowiązek bezpośrednio w specyfikacji istotnych warunków zamówienia i każdy

wykonawca musi zapewnić dojazd w ciągu 30 min. Wykonawca oświadczył w formularzu, iż składa ofertę w odpowiedzi na specyfikację istotnych warunków zamówienia, a więc oświadczył, iż związany jest wszystkimi wymogami zamawiającego. Pomimo braku oświadczenia w formularzu o terminie dojazdu grupy interwencyjnej wykonawca winien otrzymać 1 punkt. Zarzut zamawiającego jest wyłącznie formalny, gdyż bezspornie oferta odwołującego zawiera oświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik nr 7, gdzie w trzecim akapicie znajduje się zobowiązanie wykonawcy, że zapewnia dojazd grupy interwencyjnej w czasie do 30 minut.

Zaś nawet gdyby z ostrożności procesowej przyjąć, że oferta odwołującego zawierała omyłkę w tym zakresie, to zamawiający na gruncie przepisu art. 87 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy Prawo zamówień publicznych ma obowiązek poprawić omyłkę w formularzu ofertowym przez przeniesienie treści załącznika nr 7 i wpisanie do formularza ofertowego czasu „do 30 min” i w konsekwencji dokonania przydziału odwołującemu punktacji.

Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Zamawiający wskazał, że odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych z powodu jej niezgodności z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz wybrał jako najkorzystniejszą ofertę spółki STEPKOP S.A.

Wbrew twierdzeniom zawartym w odwołaniu zamawiający zawiadomił odwołującego podając uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia jego oferty: „w formularzu ofertowym na zadanie nr 5 Wykonawca nie wpisał oferowanego czasu dojazdu grupy interwencyjnej, który stanowi w przedmiotowym postępowaniu jedno z kryteriów oceny ofert, co uniemożliwiło Zamawiającemu ocenę oferty i obliczenie punktów wynikających z sumy punktów przyznanych za spełnienie kryteriów wyboru oferty” oraz uzasadnienie prawne: „zgodnie z pkt 3.5 SIWZ – pełna oferta musi zawierać wszystkie pozycje wymienione w formularzu ofertowym, W przeciwnym wypadku oferta będzie podlegała odrzuceniu jako niezgodna z treścią SIWZ.”

Istota sporu sprowadza się do oceny prawidłowości zastosowania przez zamawiającego instytucji odrzucenia oferty odwołującego na podstawie przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz oceny prawidłowości niezastosowania instytucji poprawy omyłek na podstawie przepisu art. 87 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Za bezsporny należy przy tym uznać fakt, że na formularzu złożonej na zadanie nr 5 oferty odwołujący nie zaoferował czasu dojazdu grupy interwencyjnej zgodnie z wymogami punktu 13. specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W punkcie 13. zawierającym opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wskazano dwa kryteria oceny ofert: 1) cena realizacji usługi znaczenie 94%

i 2) czas dojazdu grupy interwencyjnej znaczenie 6%. Warunkiem uznania oferty za najkorzystniejszą było uzyskanie łącznej liczby punktów w obrębie danego zadania. W zakresie pierwszego z kryteriów punkty miały być przeliczone zgodnie z podanym wzorem. W zakresie drugiego wskazano punktację w zależności od oferowanego czasu dojazdu grupy interwencyjnej: do 30 min 1 pkt, do 25 min 2 pkt, do 20 min 3 pkt, do 15 min 4 pkt, do 10 min 5 pkt, do 5 min 6 pkt. Oferenci zobowiązani byli do wskazania w formularzu oferty czasu dojazdu grupy interwencyjnej, której to powinności odwołujący uchybił pozostawiając puste pole. Tym samym wykonawca dokonał określenia czasu dojazdu grupy interwencyjnej w sposób sprzeczny ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia poprzez niewskazanie horyzontu czasowego, a w konsekwencji uniemożliwił zamawiającemu dokonanie oceny oferty w sposób zgodny z postanowieniami specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Odwołujący był świadom skutków niewypełnienia wszystkich pozycji asortymentowych wymienionych w formularzu ofertowym (załączniki nr 1.1-1.5), bowiem stosowne pouczenie w tym zakresie zostało zawarte w postanowieniu punktu 3.5 specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Okoliczność, iż odwołujący złożył oświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik nr 7 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia, nie stanowiła podstawy do traktowania go na równi ze złożeniem konkretnego oświadczenia co do czasu dojazdu grupy interwencyjnej ani zastosowania art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Z treści tego dokumentu wynika jedynie, że odwołujący dysponuje odpowiednim centrum monitorowania sygnałów wraz ze stacjonującymi grupami interwencyjnymi, które w przypadku zagrożenia lub potrzeby wsparcia dotrą do obiektu do 30 minut. Samo oświadczenie o posiadaniu infrastruktury zdolnej do zapewnienia reakcji grupy interwencyjnej w ciągu 30 minut nie jest równoznaczne ze złożeniem stanowczej oferty na dojazd grupy interwencyjnej w terminie 30 minut. Celem formularza nr 7 było uzyskanie przez zamawiającego potwierdzenia, iż wykonawcy ubiegający się o udzielenie zamówienia spełniają warunki udziału w postępowaniu polegające na posiadaniu odpowiedniej ilości grup interwencyjnych spełniających ustawowe wymogi zapewnienia ochrony informacji niejawnych, a nie zadeklarowanie czasu dojazdu grupy interwencyjnej jako kryterium wyboru oferty. Oświadczenie woli oferenta musi mieć charakter jednoznaczny i stanowczy. Zamawiający nie ma obowiązku domyślać się, jaka jest treść oferty wykonawcy, i dokonywać jej rekonstrukcji na podstawie załączników do specyfikacji istotnych warunków zamówienia pełniących inne funkcje niż przeznaczony do tego formularz ofertowy.

Nie sposób zgodzić się z poglądem, jakoby złożenie oświadczenia według wzoru zawartego w załączniku nr 7 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia było równoznaczne z oświadczeniem odwołującego o wyrażeniu zgody na związanie wszystkimi wymogami zamawiającego zawartymi w specyfikacji istotnych warunków zamówienia i w konsekwencji

mogło zastąpić wypełnienie oferty w zakresie czasu dojazdu grupy interwencyjnej. Treść oświadczenia zawartego w załączniku nr 7 w znacznym stopniu odbiega od wymogów stawianych wykonawcom, które zostały określone w opisie przedmiotu zamówienia w zakresie czasu dojazdu grupy interwencyjnej.

W załączniku nr 9 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia – opis przedmiotu zamówienia wskazano, iż dla zadania nr 5 wykonawcy zobowiązani byli do zagwarantowania nieodpłatnego działania minimum 2-osobowej grupy interwencyjnej w przypadku zaistnienia bezpośredniego zagrożenia obiektu lub osób na nim przebywających, czas do 30 minut po uzyskaniu sygnału o zagrożeniu obiektu”. Tymczasem w oświadczeniu w załączniku nr 7 wykonawca wskazał, że posiada „centrum monitorowania sygnałów wraz ze stacjonującymi uzbrojonymi siłami interwencyjnymi (grupy interwencyjne), które w przypadku zgłoszenia zagrożenia lub potrzeby wsparcia, dotrą do obiektu (kompleksu) do 30 minut”.

W oświadczeniu z załącznika nr 7 odwołujący zobowiązał się ogólnikowo do podjęcia interwencji w przypadku ogłoszenia zagrożenia, a, jak wynika z opisu przedmiotu zamówienia, zamawiający oczekiwał, by wykonawcy podjęli działania w razie zaistnienia bezpośredniego zagrożenia obiektu lub osób na nim przebywających.

Zakresy pojęciowe przywołanych stwierdzeń nie są jednakowe: odwołujący oświadczył w załączniku nr 7, że grupa interwencyjna dotrze do obiektu do 30 minut „w przypadku zgłoszenia zagrożenia lub potrzeby wsparcia”, w opisie przedmiotu zamówienia zamawiający oczekiwał jednak, by grupy interwencyjne podjęły działania już od chwili zaistnienia bezpośredniego zagrożenia”. Rozpoczęcie działania grupy interwencyjnej nie było w żaden sposób powiązane z działaniem osób znajdujących się na ochronianych obiektach. Zamawiający wykluczył zatem samoistną reakcję grup interwencyjnych na zaistniałe zdarzenia. Gdyby zatem zamawiający nie powiadomił odwołującego o wystąpieniu konkretnego zdarzenia, odwołujący nie byłby zobowiązany do dotarcia do zagrożonego obiektu.

Załącznik nr 7 reguluje również w sposób odmienny od opisu przedmiotu zamówienia czas rozpoczęcia działań przez grupę interwencyjną. Oczekiwaniem zamawiającego było, by czas 30 minut był liczony od chwili uzyskania przez wykonawcę sygnału o zagrożeniu obiektu. Oznaczenie terminu początkowego reakcji grupy interwencyjnej miało charakter obiektywny. Wykonawca powinien podjąć interwencję w ciągu 30 minut od chwili powzięcia informacji o wystąpieniu zagrożenia, źródło tej informacji nie miało przy tym żadnego znaczenia. Odwołujący natomiast oświadczył, że grupy interwencyjne „dotrą do obiektu (kompleksu) do 30 minut” nie podając jednocześnie, od jakiego momentu termin ten powinien być liczony. Mając na uwadze treść oświadczenia odwołującego można się domyślać, że czas ten w jego ocenie miał być liczony od chwili dotarcia do niego zgłoszenia o zagrożeniu. Podany przez odwołującego czas reakcji jest dłuższy od czasu oczekiwanego przez zamawiającego.

Zamawiający oczekiwał też, by wykonawca realizował działania grup interwencyjnych nieodpłatnie. Odwołujący nie zawarł takiego zobowiązania w treści oświadczenia załączonego do oferty, co rodzi uzasadnione wątpliwości co do oczekiwań finansowych odwołującego z tytułu podjęcia działań przez grupę interwencyjną.

Brak wpisania w treści oferty czasu reakcji grupy interwencyjnej nie oznacza zatem, że grupa ta działać będzie w minimalnym czasie akceptowalnym przez zamawiającego, lecz o braku zgody odwołującego się na działanie grupy interwencyjnej na zasadach określonych w opisie przedmiotu zamówienia dla zadania nr 5. Nie można zatem zgodzić się z odwołującym, by składając ofertę w odpowiedzi na specyfikację istotnych warunków zamówienia oświadczył on jednocześnie, że związany jest wszystkimi wymogami zamawiającego. Nie wypełniając pola przeznaczonego na wskazanie czasu dojazdu grupy interwencyjnej, który stanowi jedyny element formularza ofertowego wprost odnoszący się do przedmiotu zamówienia i jednocześnie składając oświadczenie o treści odmiennej od wymogów stawianych wykonawcom w opisie przedmiotu zamówienia odwołujący dał wyraz swojej negacji warunków określonych przez zamawiającego.

Nie można również zgodzić się z poglądem, jakoby nieuzupełnienie treści oferty stanowiło oczywistą omyłkę pisarską lub inną omyłkę polegającą na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodującą istotnych zmian w treści oferty. Nie można przyjąć, że na zamawiającym ciążył obowiązek uzupełnienia treści oferty odwołującego. Zamawiający nie mógł wpisać w nieuzupełnionym miejscu formularza ofertowego zwrotu „do 30 min”, gdyż działanie takie w sposób istotny zmieniałoby ofertę odwołującego, ponieważ rodziłoby po jego stronie zobowiązanie do zapewnienia aktywności grup interwencyjnych innej niż zadeklarowana przez niego wprost w oświadczeniu z załącznika nr 7 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Poza tym zamawiający oczekiwał, by wykonawcy podali określony czas dojazdu grupy interwencyjnej. Przedział dopuszczalnych czasów dojazdów grupy interwencyjnej ma charakter jednostronnie domknięty (mniejszy lub równy 30 minut). W oświadczeniu zawartym w załączniku nr 7 odwołujący nie podał konkretnego czasu dojazdu grupy interwencyjnej. Oświadczył jedynie, że czas ten nie będzie dłuższy niż 30 minut. Nie oznacza to jednak, że czas ten nie mógł być krótszy. Brak było zatem przesłanek do przyjęcia najmniej korzystnego rozwiązania dla odwołującego i wpisania do formularza ofertowego zwrotu „do 30 min”. Oświadczenie odwołującego było zatem zbyt mało precyzyjne, by pozwalało na potraktowanie nieuzupełnienia treści formularza ofertowego jako omyłki pisarskiej. Sprostowanie oczywistej omyłki może mieć bowiem miejsca, gdy nie ma wątpliwości co do rzeczywistej woli wykonawcy odnośnie treści jego oferty. Z powyższych względów w niniejszej sprawie art. 87 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy Prawo zamówień publicznych nie może mieć zastosowania.

Istotne jest także, że odwołujący oprócz oferty na kwestionowane zadanie nr 5 złożył ofertę na zadanie nr 1, w którym zaoferował czas 15 min, na zadanie nr 3, w którym zaoferował czas 15 min, oraz na zadanie nr 4, w którym zaoferował czas dojazdu 10 min. Zamawiający nie mógł zatem przypisać odwołującemu konkretnego czasu przyjazdu grupy interwencyjnej, co byłoby postępowaniem samowolnym, nie znajdującym uzasadnienia w postanowieniach specyfikacji istotnych warunków zamówienia ani w sposobie wypełnienia ofert na pozostałe zadania. Zatem zastosowanie w omawianym przypadku instytucji poprawienia omyłek prowadziłoby do uzupełnienia oferty w zastępstwie wykonawcy. Zatem decyzja o odrzuceniu wadliwej oferty była uzasadniona.

Przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosił wykonawca STEKOP S.A.

W oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie dokumentacji postępowania oraz złożonych oświadczeń i dokumentów Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Izba stwierdziła, że nie zachodzi żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania opisanych w art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, a odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania.

Izba ustaliła też, iż stan faktyczny postępowania nie jest sporny między stronami.

Na wstępie należy wskazać, iż 26 listopada 2014 r. zamawiający zawarł z wybranym wykonawcą, tj. STEKOP S.A. umowę w zakresie zadania nr 5.

Podstawą zawarcia umowy przed upływem terminu na wniesienie odwołania był art. 94 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, który zezwala na zawarcie umowy przed upływem okresu *standstill* w przypadku zastosowania trybu negocjacji bez ogłoszenia.

Jak wyjaśnił zamawiający, postępowanie było prowadzone w trybie negocjacji bez ogłoszenia na podstawie art. 131 h ust. 5 pkt 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, a potrzeba pilnego udzielenia zamówienia nastąpiła w związku z obowiązkiem zapewnienia ciągłości ochrony ważnych obiektów wojskowych i rozwiązaniem dotychczasowej umowy z przyczyn leżących po stronie wykonawcy umowy.

Jednocześnie umowa ta została zawarta przed wniesieniem przez odwołującego obecnie rozpatrywanego odwołania. Jak wynika z pisma z 24 listopada 2014 r. zawierającego informację o wyborze ofert najkorzystniejszych w poszczególnych zadaniach, skierowanego

do wykonawcy STEKOP S.A., podpisanie umowy z tą firmą zostało wyznaczone na 26 listopada 2014 r. na godzinę 13:00.

Jednocześnie strony zgodnie potwierdziły, że informacja o wniesieniu odwołania została przekazana zamawiającemu faksem o godzinie 13:11 – jak wynika też z załączonego do odwołania wydruku z transmisji faksu.

Tym samym można uznać, że umowa została podpisana przed wniesieniem odwołania, zatem zamawiający nie musiał wstrzymać się z jej zawarciem do czasu rozstrzygnięcia odwołania przez Izbę lub uzyskania uchylecia zakazu zawarcia umowy do czasu wydania wyroku Izby i nie mają zastosowania okoliczności wskazane w art. 183 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Tym samym Izba nie stwierdziła żadnej z przesłanek do unieważnienia umowy wskazanej w art. 146 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Także odwołujący żadnej nie wskazywał wnosząc podczas rozprawy o unieważnienie umowy lub skrócenie czasu jej obowiązywania.

Z związku z powyższym – wobec zawarcia ważnej umowy – zachodzą okoliczności wskazane w art. 192 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, tj. rozstrzygnięcie w przedmiocie zarzutów nie ma wpływu na wynik postępowania.

W zakresie samego zarzutu odwołania Izba stwierdziła, iż – choć nie jest to jednoznacznie ustalone w praktyce ani orzecznictwie, więc może budzić spory – w pewnych okolicznościach, takich jak w niniejszym stanie faktycznym, można przyjąć, że samo oświadczenie, iż wykonawca zgadza się na zawarcie umowy na warunkach określonych przez zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, przy określonych jasnych wymogach (parametrach) minimalnych/maksymalnych ocenianych w ramach kryteriów oceny ofert, może powodować, że zamawiający nie odrzuci oferty wykonawcy, który zapomniał wypełnić w tym zakresie formularz, lecz przyzna mu minimalną liczbę punktów w tym kryterium (tzn. najczęściej 0 punktów, a w tym wypadku 1 punkt, bo taka była minimalna liczba punktów ustalona przez zamawiającego). Jasne jest bowiem, że wykonawca składając ofertę jednocześnie godzi się na spełnienie bezwzględnych wymagań zamawiającego – inaczej składanie oferty nie miałyby sensu. Można więc uznać, że tym samym zaoferował spełnienie wymogów (parametrów) minimalnych.

Przy tym jednak wykonawca nie może otrzymać w ramach oceny większej liczby punktów (tak, jakby zaoferował lepsze niż minimalne parametry), gdyż to rzeczywiście naruszałoby uczciwą konkurencję między wykonawcami w sposób nieuzasadniony dając mu uprzywilejowane stanowisko i mogłoby skłaniać wykonawców do prób manipulowania

wynikiem oceny. Przy tym powstawałoby tu dodatkowe pytanie, w jaki sposób i na jakiej podstawie zamawiający miałby ową wyższą liczbę punktów przyznawać. Jednak minimalna liczba punktów w żaden sposób nie uprzywilejowuje wykonawcy w stosunku do konkurentów, a jeśli nawet otrzymałby on mniejszą ilość punktów niż potencjalnie mógłby uzyskać, to wynika to wyłącznie z jego winy.

Najlepiej jednak, aby taki mechanizm oceny ofert wynikał wprost z treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia – działanie zamawiającego nie rodziłoby wtedy sporów.

Co zaś do załącznika nr 7 – oczywiste jest, że załącznik ten został złożony w innym celu (wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu), a nie wskazania danych do oceny w ramach kryterium, ale rzeczywiście w tym stanie faktycznym był on dowodem pośrednim na to, że odwołujący chciał spełnić wszystkie wymogi zamawiającego. Choć wobec powyższej wskazanego poglądu Izby, nie był on konieczny. Przy tym Izba nie do końca zgadza się, że pomiędzy znaczeniem owych 30 minut w różnych dokumentach rzeczywiście istniały wskazywane przez zamawiającego niuanse (przy czym zasadniczo dla poprawności specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie powinno ich być, a grupa interwencyjna powinna podejmować działanie już od chwili swojego pojawienia się w obiekcie zamawiającego; uzyskanie sygnału również musi w jakiś sposób nastąpić i raczej powinno się równać zgłoszeniu zagrożenia w taki lub inny sposób – przez osobę, alarm. elektronicznie itp.). Lecz nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na marginesie – punkt 3.5. specyfikacji istotnych warunków zamówienia odnosi się do składania ofert częściowych, więc wskazany w nim „asortyment” to wszystkie lokalizacje w danej części (zadaniu), a nie cały formularz. Choć nie zmienia to faktu, że oczywiście wykonawca powinien był wypełnić cały formularz ofertowy, w tym miejsce na wpisanie czasu dojazdu grupy interwencyjnej.

Izba uznała również, że uzasadnienie odrzucenia oferty odwołującego, nawet jeśli nie było długie, wskazywało w sposób wystarczający na stanowisko zamawiającego w tej sprawie i pozwalało odwołującemu się zorientować, jaka była przyczyna odrzucenia jego oferty.

W związku z powyższym Izba orzekła jak w sentencji oddalając odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2, § 3 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: